

STRÂMTĂ ESTE POARTA

Mulțumesc, frate

Neville. Este atât de bine că pot să fiu din nou în casa Domnului. Întotdeauna îmi face plăcere să mă întorc la acest Tabernacol, oriunde aş fi în altă parte, pentru că aici este ceva deosebit.

Aceasta a fost prima

și singura biserică pe care am păstorit-o, așa că mă simt foarte bine când mă întorc aici.

Nădejdea mea este că

în ziua când soarele va înceta să mai strălucească, iar lumina stelelor va păli, acolo sus vor fi prezenți și frații și surorile mele din acest Tabernacol, care au fost spălați în Sângele Mielului. Eu aștept acel timp.

Când am fost prin

sală, am întâlnit-o acolo în spate, pe sora Arganbright. Ea mi-a spus că printre noi se află și oameni care au fost prezenți la adunarea de la Kingston, iar eu mă bucur că-i avem aici ca mărturie.

Oriunde sunt, aş vrea

să-și ridice mâna ca să-i pot vedea. Da, sunt acolo în spate. Este bine.

Văd aici cartea

poștală trimisă de Oral. Cred că ați anunțat deja adunările lui. Eu nu am știut nimic de aceasta până alaltăieri, dar cred că vor începe pe data de 06, este adevărat? Fratele Roberts va fi aici în perioada 6-15 martie. El este un bun prieten de-al meu și un slujitor adevărat al lui Dumnezeu, așa că aş vrea să mergeți să-l ascultați. Sunt sigur că mesajele lui vă vor face plăcere.

Și el se roagă pentru bolnavi, așa că sunt singur că veți putea să-L vedeți pe Dumnezeu în acțiune, deoarece fratele este un mare luptător pentru credință, un om pe care Dumnezeu îl folosește cu putere.

Îmi amintesc ziua când l-am întâlnit prima dată pe fratele Roberts. Eram într-o adunare ce se ținea într-un cort vechi în Missouri. El stătea pe unul din scaunele din față, iar la încheierea serviciului, ne-am dus și am stat de vorbă în spate. Fratele Oral este mai tânăr decât mine – are abia 40 de ani.

El m-a întrebat:

„Crezi că Dumnezeu mă ascultă când mă rog pentru bolnavi?”

„Frate”, i-am răspuns

eu, „Dumnezeu ascultă rugăciunea oricărui om care se roagă.”

Astfel, a început să se roage pentru bolnavi. El este un om educat și inteligent. Are educație de colegiu și patru ani de psihologie. Desigur, este un bărbat strălucit.

Acum aș vrea să vă

povestesc pe scurt ce a făcut Domnul nostru în adunarea umilă pe care am avut-o în Jamaica și în Puerto Rico. A fost ciudat faptul că ne-am dus acolo, pentru că fratele Leo știe cum sunau telefoanele aducând invitații din toate părțile. De-a lungul unei săptămâni s-au adunat sute de invitații, dar mie îmi place să mă las călăuzit de Domnul acolo unde vrea El să merg, căci dacă m-aș duce pentru că sunt invitat de un om, înseamnă că merg în numele acelei biserici sau organizații. Dacă m-aș duce pentru că sunt trimis de fratele Neville, înseamnă că merg în numele fratelui Neville, de aceea, îmi place să mă duc acolo unde mă trimite Isus, căci atunci merg în Numele Domnului Isus.

Mai devreme sau mai târziu, va trebui să părăsesc această vale, pentru că am probleme cu gâtul. Eu și Leo am fost plecați în mlaștinile din Florida, iar când ne-am întors, pe când eram la vreo patruzeci de mile de Louisville, am început să am deja probleme cu gâtul. Nu știu care este cauza: vreo bacterie din aer, sau poate că este Dumnezeu care încearcă să mă țină departe.

Într-o dimineață m-am trezit foarte devreme, era cam ora trei. Soția și băiețelul dormeau, așa că m-am ridicat pe o parte, iar când am făcut aceasta, am văzut o mulțime de oameni adunați într-un loc. (era o vedenie).

Eu i-am spus lui Billy Paul: „Du-te și împarte numere de rugăciune pentru oamenii aceia.”

Billy a răspuns: „Bine, tată!” și a plecat, dar după un timp s-a întors și mi-a spus: „Nu pot să le dau numere de rugăciune acestor oameni! Îl vezi pe omul acela? El era chiar aici când am spus: „Toți cei care doresc să primească un număr de rugăciune, să ridice mâna,” dar când m-am dus să-i dau numărul, el era în altă parte. M-am dus unde era, dar când am ajuns aproape de el, era în alt loc, iar acum se află acolo în spate. Pur și simplu nu pot să dau nici măcar un număr de rugăciune.”

„Păi, Billy, nu este nevoie să împarți numere de rugăciune, pentru că aici este foarte mult loc,” i-am răspuns.

Numerele de rugăciune se dau pentru ca oamenii să păstreze ordinea, de aceea i-am spus lui Billy: „Pot să-i iau pe toți cei care se află aici, și să-i aliniem foarte frumos unul după altul și să mă rog pentru ei.”

„În ordine”, a
răspuns Billy, după care s-a întors spre dreapta și a plecat.

Apoi am auzit un Glas
care-mi vorbea din cer și care spunea: „Din acest timp, am să încep să te fac
mare!”

Am privit în jur și
atunci am văzut o mulțime foarte mare de oameni.

Imediat după aceea a
fost strigat numele fratelui Roberts, iar cineva spunea:

„Fratele Oral Roberts
vine să te vadă pe tine.”

„Cum să-l întâmpin?”
am întrebat.

„La fel cum te va întâmpina
el pe tine.”

Atunci l-am văzut
venind pe fratele Oral îmbrăcat într-un costum negru, iar pe cap purta o
pălărie neagră, asemănătoare cu pălăria pe care o purta Bing Crosby. Oral m-a
privit și a spus:

„Salut, frate
Branham.”

„Salut, frate
Roberts”, am răspuns.

„Ai o mulțime foarte
frumoasă”, a spus el.

„Da, chiar o
mulțime”, am răspuns.

După aceea s-a întors
și a plecat în direcția în care plecase și Billy, adică spre dreapta.

„De unde am să
vorbesc acestei mulțimi?” m-am gândit eu și am început să caut un loc mai
potrivit.
Nu am găsit niciunul, dar a venit cineva și mi-a zis:

„Vino aici!”

„Nu se vede prea
bine”, am spus și m-am dus de-a lungul aceluia loc.

Îmi amintesc că am
spus: „Cel mai important lucru pentru mine este să mă păstrez umil în inima mea
înaintea lui Dumnezeu și a copiilor Săi”, după care vedenia m-a părăsit.

„Oare ce poate
însemna acest lucru?” m-am gândit după aceea. Voi avea oare o astfel de
adunare? Dar unde va avea loc?

Vedeți? Uneori, El

nu-mi arată în vedenie unde se petrec lucrurile, ci îmi vorbește în pilde. Sunt sigur că cei care citesc Biblia, înțeleg ce vreau să spun.

M-am ridicat și m-am

dus într-o cameră din față, și am stat jos. Era ora 3.30-4.00 dimineața. Mi se făcuse somn, așa că m-am dus înapoi în pat și m-am culcat, dar de data aceasta am avut un vis cât se poate de ciudat.

Mulți dintre voi îl

cunosc pe Jock Moore, unul din managerii mei. Eu îl cunosc de mulți ani. Și în vis se părea că eram în oraș, la întâlnire cu fiica lui, o fată de vreo șaptesprezece ani. O duceam de mână, conducând-o sus pe deal.

(Eu o cunosc pe

micuța Jackie de când era bebeluș).

Am urcat până am

ajuns sub un copac mare, iar acolo erau trei blocuri, ca cele din oraș. Fata s-a așezat jos și am văzut că avea o rochie încrêțită, pe care și-a aranjat-o cu grijă, după care și-a împreunat mâinile și a privit spre cer.

Ei bine, Jackie este

o fată foarte cumsecade. Deși are gura cam mare, iar părul are culoarea nisipului, deci nu este prea atrăgătoare, este o adevărată doamnă.

Privind-o, am văzut

că cerul se reflecta în ochii ei. M-am apropiat de ea până la distanța de vreo cinci picioare, după care m-am așezat jos, pe-o parte, și am luat un pai pe care l-am pus între dinți. În timp ce-l mestecam, m-am gândit:

„Ce fac eu aici sus?

Eu, om bătrân, cu fata aceasta tânără? Păi, sunt căsătorit și am și copii. Nu, eu n-am ce căuta aici cu ea!” și imediat am dat să mă ridic, dar atunci s-a auzit un Glas care parcă răsuna din copac, și care a spus:

„Aceasta este pentru
un semn și pentru o cauză!”

M-am trezit aproape
strigând, ca dintr-un coșmar și m-am gândit: „Poate asta înseamnă că voi aluneca, sau poate se va întâmpla ceva cu mine. Totuși, ar fi mai bine să nu gândesc cu mintea mea, ci să aștept să lucreze Dumnezeu.”

M-am pus să mă rog și
am spus:

„Doamne, acest vis
este în legătură cu vedenia pe care am avut-o mai înainte, sau ce vrea să însemne?”

După ce am așteptat
un timp (se trezise deja soția mea și pregătea dejunul), Glasul a venit din nou și a spus:

„Du-te în Kingston
și-ți voi spune acolo ce trebuie să faci!”

M-am dus deci imediat
la Kingston, iar când am ajuns acolo, am aflat că ei știau de marți că voi fi acolo vineri.

Eu nu prea știu cum să fac estimări cu privire la numărul oamenilor, pentru că de obicei exagerez, dar în prima seară cred că am avut cam o mie două sute de oameni. În ziua următoare însă, s-a dat startul într-un concurs de alergare. Un alergător trebuia să fugă timp de patru ore, după care trebuia să predea ștafeta altuia, care urma să urce pe munte.

În seara aceea am avut cam cinci mii de oameni, în adunare, pentru ca în seara a treia să fie cam cincisprezece sau douăzeci de mii de oameni, câteva mii din ei, predându-se Domnului.

Astfel, înțelesul era cât se poate de clar: copila fratelui Moore simboliza Biserica, fecioara, iar cele trei blocuri erau cele trei seri de evanghelizare.

Eu am luat-o pe micuța fecioară din locul unde era și, prin slujba pe care o am, am dus-o în lucrurile înalte ale lui Dumnezeu, până s-a cutremurat întreaga insulă, ceea ce a făcut ca lucrătorii și oamenii să strige într-un glas: „Încă o seară sau două!”

De acolo am plecat la Puerto Rico, unde ne-am bucurat de o mare binecuvântare, căci după estimările făcute, cam patruzeci de mii de suflete scumpe au venit la Domnul Isus.

Oh, și la plecare...eu spun aceasta bisericii mele. Nu o spun în alte locuri, nici în public, pentru că ar putea fi interpretat greșit, dar am scris aici, numele judecătorului care a vorbit când am plecat de acolo.

El a spus: „Noi am fost onorați să avem pe insulă o mulțime de predicatori. De curând a fost aici domnul Billy Graham, care a ținut o adunare glorioasă, dar el ne-a adus o Evanghelie despre care am mai auzit.

Apoi, am fost onorați cu vizita domnului Roberts. Și el ne-a dăruit un timp minunat în cele trei zile de evanghelizare, dar cheltuielile făcute în timpul șederii la hotel, au fost foarte mari: treizeci și cinci de mii de dolari pentru trei nopți, acestea fiind suportate de gazde.

L-am avut aici și pe domnul Osborne, care este un alt mare slujitor al lui Hristos, dar când a plecat, a fost o mare dezamăgire, căci totul părea sfârșit.

Am observat însă, că în adunarea aceasta nu a fost nimeni care să nu se fi rugat împreună cu fratele Branham, iar după ce serviciul s-a încheiat, am încărcat un camion cu cărucioare și cărje, lăsate de cei vindecați. Pot spune că de data aceasta, nu am avut printre noi un om, ci pe Dumnezeu, care a venit aici.”

Eu le spuseseam oamenilor: „Nu așteptați rugăciunile mele, ci rugați-vă voi înșivă. Puneți-vă mâinile unul peste celălalt și rugați-vă.” Au adus vreo douăzeci și cinci sau treizeci de oameni pe platformă, iar când darul deosebirii a început să lucreze și să descopere lucrurile ascunse, oamenii au început să strige.

Mai mult, noi am stat într-un hotel de patru stele, și ne-am plătit singuri cheltuielile. Aici, vreau să spun că aveți și voi o mare contribuție la aceasta, prin zeciuielile pe care ni le-ați trimis, și cred că în ziua aceea măreață pe care o așteptăm, Dumnezeu vă va răsplăti.

Vedeți? Întotdeauna

când cineva merge și face o lucrare de la sine însuși, când totul se termină și pleacă, oamenii se gândesc: „Vai, ce mare dezamăgire! Dumnezeu ne-a părăsit!”

Dar nu, Dumnezeu nu

vă părăsește niciodată, ci El este întotdeauna cu voi.

Dumnezeu poate folosi

un om într-o anumită slujbă, dar aceasta nu înseamnă că acel om are un drept în fața Sa și ca urmare primește tot ce cere. Nu, nu, ci credința voastră este cea care face aceasta. Atunci, cu siguranță după adunare se vor ridica o mulțime de cărucioare și de cârje, pentru că Prezența Domnului a fost acolo. Aceasta este ceea ce vrem să vedem, căci atunci omul iese din scenă și intră Dumnezeu.

Voi începe să vorbesc

peste câteva minute, dar până atunci i-am rugat pe băieți să nu dea drumul la înregistrare. De trei zile m-am tot gândit despre ce să vorbesc, iar în dimineața aceasta, chiar înainte de a pleca de acasă, am simțit în inimă ceva aspru, un avertisment pentru biserică. Din cauza aceasta le-am spus fraților: „Înregistrați banda, dar nu o dați pentru vânzare.”

Totuși, înainte de-a

intra în subiect, aș vrea să mai depun o mărturie mică, ce v-ar putea face bine, așa cum mi-a făcut și mie.

De curând am fost

într-o călătorie de pescuit împreună cu Leo, Gene și Billy Paul. Am mers la un prieten care vine aici la Tabernacol, iar el ne-a dus undeva, într-un fel de mlaștină, aproape de Okeechbee sau așa ceva. Nu știu exact cum se numește locul acela, căci numele i-a fost dat de indienii Seminole.

Și fratele acestui

frate (mă refer la fratele Evans), este un păcătos. El este un mare pescar și s-a dus în mlaștini acum câteva luni, iar acolo a dat peste „terenul șerpilor”, cum îl numesc ei, de unde s-a întors atât de grav rănit că era între viață și moarte. Piciorul i s-a umflat foarte tare, iar medicul i-a dat să facă niște injecții. Intrarea pe „terenul șerpilor” înseamnă moarte, dar nu numai acela este pericolul din mlaștini, ci și aligatorii, care ajuns până la o lungime de 20 de picioare.

Și în timp ce eram la

pescuit acolo, am prins un pește mare. Era atât de mare că nu am putut să-l trag singur din apă. M-au ajutat și ceilalți dar și așa abia am reușit să-l scoatem.

După ce l-am tras la

mal, fratele Evans și-a scos pantofii, și-a suflecat pantalonii și s-a așezat la soare ca să-și uște hainele.

Am observat că

peștele pe care tocmai îl prinsesem, se zvârcolea printre tufe, așa că m-am îndreptat spre el, dar fratele Evans mi-a zis: „Stai, frate Branham, că-l prind eu.” Și a alergat spre tufiș. Deodată am auzit însă un țipăt puternic, iar când fratele s-a întors, am observat că fusese mușcat de un șarpe cu clopoței. Se vedeau bine urmele dinților, iar fratele avea dureri așa de mari că îi dăduseră lacrimile. Spunea că simte că-l cuprinde paralizia, iar noi ne aflam la câteva mile de civilizație, în mlaștini. Fratele era prea solid ca să-l putem căra, și de altfel se știe că după mușcătura unui asemenea șarpe, victima mai trăiește doar câteva minute. Alături de mine era și Leo.

Deodată mi-au venit

în gând cuvintele: „Tu ești încă același Dumnezeu!”, după care mi-am pus mâinile peste locul unde fusese mușcat de șarpe, fratele, și am spus: „Doamne, în Cuvântul Tău este scris că dacă vor fi mușcați de șerpi, cei ce cred nu vor

fi vătămați.”

Chiar în momentul acela, durerea l-a părăsit, și-a luat pantofii și a pescuit toată ziua. Seara când ne-am întors acasă, a povestit tuturor ce i se întâmplase, iar oamenii l-au sfătuit că ar fi mai bine să meargă la medic. El a răspuns însă:

„Dacă Dumnezeu m-a ocrotit până aici, El îmi va purta de grijă și mai departe.”

Am pescuit încă trei zile, dar nu s-a văzut nicio urmărire a acelei mușcăături. Vedeți? Dumnezeu este încă Dumnezeu, și El își ține fiecare făgăduință.

În toată slujba mea de până acum, este pentru prima dată când l-am văzut pe Dumnezeu rezolvând o mușcătură de șarpe. Da, El vă lasă să vedeți că își ține toate făgăduințele date și că Cuvântul Său este viu și adevărat. Amin.

Să nu uitați serviciul de miercură viitoare și nu uitați: dacă există cineva care are nevoie de rugăciunile voastre, acela sunt eu.

Duceți-vă la adunările fratelui Roberts când vine în oraș și salutați-l din partea tabernacolului.

Acum, înainte de a citi din Scriptură, aș vrea să ne ridicăm în picioare și să cântăm o strofă sau două din acest imn glorios al Bisericii: „Credința mea privește spre Tine.”

Să cântăm cu toții.

Nu vă gândiți cum cântați, ci faceți-o din toată inima spre slava lui Dumnezeu.

Credința mea privește
sus, la Tine,

O, Miel al
Calvarului, Mântuitor divin.

Acum ascultă-mă când
Te rog

Să iei toată vina
mea.

O, lasă-mă ca de azi
înainte

Să fiu cu totul al
Tău,

În timp ce căile
întunecoase

ale vieții le străbat

Și necazul se întinde
în jurul meu,

Fii Tu Călăuza mea.

Poruncește
întunericului să se prefacă-n zi

Alungă tristețea și
teama,

Și de lângă Tine nu
mă lăsa să rătăcesc.

În timp ce stăm cu
capetele plecate, aș vrea să citesc din sfintele scrieri ale Bibliei, din **Evanghelia
după Matei capitolul 7, versetele 13 și 14**. Fie ca Domnul să-ți adauge
binecuvântările
Sale bogate la Cuvântul citit:

***„Intrați pe poarta
cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare,
și
mulți sunt cei ce intră pe ea.***

***Dar strâmtă este
poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”***

Haideți să ne rugăm.

O, Dumnezeule care
L-ai înviat pe Isus Hristos din morți și ni L-ai prezentat în dimineața aceasta

ca o Jertfă vie. Noi ne predăm cu umilință, viețile, în mâinile Tale, căci în timp ce eram încă păcătoși, morți în păcat și în nelegiuire, Tu L-ai trimis pe singurul Tău Fiu, ca să fie Răscumpărătorul înrudit și să moară în trup pentru păcatele noastre, astfel încât să putem fi împăcați și readuși în părtășie cu Tine.

O, Dumnezeule, dacă în dimineața aceasta mai este vreun păcat în mijlocul nostru, sau ceva care ar putea opri Duhul Sfânt să aducă mesajul Tău pentru inimile noastre, Te rugăm umili, Doamne, să ne ierți și să-l îndepărtezi. Curățește-ne prin sângele Domnului Isus, căci recunoaștem și mărturisim că nu suntem nimic, și că Tu ești Sfânt; ești Adevărat; ești neprihănit și ești Izvorul milei, iar noi stăm aici, ne căim și așteptăm să ne cureți sufletele de tot ce este rău.

Noi am depus acum mărturie despre felul minunat în care ai lucrat în Jamaica și în Puerto Rico, și știm, Dumnezeule, că acesta este semnul venirii „Unicului”.

O, cum l-ai izbăvit pe fratele Evans de colții otrăvitori ai aceluia șarpe, pentru că era un credincios, iar cuvintele Tale sunt întotdeauna adevărate.

Rugămintea noastră, Doamne, este să ne izbăvești din ghearele Vrăjmașului, care ne-a mușcat cu dinții săi otrăviți. Lasă ca balsamul Tău vindecător să sature duhurile noastre în această dimineață, și să ne curățească de toate relele.

Vindecă trupurile care au fost străpunse de vrășmaș, și îngăduie ca toți cei ce se află în prezența Ta divină să fie tămăduiți.

Vorbește-ne prin

Cuvântul Tău scris, căci eu nu știu ce voi spune, dar cred că Tu-mi vei da.

Doamne, Tu ne-ai

avertizat să ne pregătim pentru venirea Ta, de aceea Te rugăm să ne ajuți în
Numele lui Isus. Amin.

Domnul Isus a dat

acest avertisment aspru, oamenilor care erau foarte religioși, din generați Sa.
Astfel, El a spus: „*Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la
viață, și puțini sunt cei ce o află.*” (v. 14).

El nu le-a spus

aceasta din cauză că nu erau religioși, căci erau foarte religioși, dar necazul
era că ei s-au încrezut în biserică și în crezurile ei denominaționale, crezând
că totul este în ordine. Cu toate acestea, El le-a spus clar că numai puțini
sunt aceia care vor găsi poarta și calea ce duce la viață și vor intra pe ea.

Oh, și în dimineața

aceasta mă întreb dacă nu putem asemăna generația aceea cu aceasta în care
trăim noi.

Vedeți, era la

sfârșitul timpului pentru evrei, iar El le-a vorbit despre tot felul de
lucruri, despre sfârșitul diferitelor împărății și despre faptul că ceea ce s-a
întâmplat în timpul acordat lor, se va întâmpla și după aceea, dar ei nu au
putut vedea nimic.

Haideți să privim

câteva dintre lucrurile despre care le vorbea El.

De exemplu, ei nu puteau crede că este posibil ca Dumnezeu să locuiască în acel Om. Acela era cel mai mare obstacol peste care trebuia să treacă, și anume, că El, care era un Om, Se făcea pe Sine Dumnezeu. Vedeți? Era peste puterile lor să vadă că Dumnezeu putea locui într-un trup omenesc.

Cu toate acestea, în toate epocile și în toate timpurile, Dumnezeu a locuit în om, pentru că omul este mesagerul Său. Da, în fiecare generație, Dumnezeu a vorbit poporului Său prin buze omenești, pentru că întotdeauna El a ales pe cineva de care S-a folosit ca să facă aceasta.

El le-a spus celor ce se poticneau în cuvintele Sale: *„Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat.”* (Ioan 8.56). Da, Avraam prorocul a văzut-o.

Fără îndoială, Isus vorbea cu aceia în fața cărora dovedise că este Mesia cel așteptat, deoarece era urmat la tot pasul de „semnul lui Mesia”. Totuși, deși vedeau acele lucrări mari, ei nu au putut înțelege și s-au poticnit spunând că El, un Om, Se face pe Sine Dumnezeu.

Acum, voi știți că Avraam, pe care ei îl numeau tatăl lor, a fost vizitat de Dumnezeu tot într-un trup omenesc, în chipul unui bărbat, deoarece Biblia spune că a mâncat carne de vițel, pâine și unt și a băut lapte. Vedeți, deși era un Bărbat, El era totuși Dumnezeu, iar Avraam L-a recunoscut și L-a numit „Elohim”, adică „Atotputernicul IaHVeH”.

Vedeți? El era un Om care purta haine, era prăfuit și stătea sub un copac mâncând carne și bând

lapte.

Cu toate acestea, acei evrei egoiști și cruzi, care susțineau că sunt copiii lui Avraam, nu puteau crede că Isus Hristos era Fiul lui Dumnezeu. Ei nu puteau vedea aceasta, deși El le-a dat de înțeles că Dumnezeu era în trupul Său exact așa cum fusese în celălalt trup în zilele lui Avraam. Totuși Avraam a crezut, dar ei nu au putut accepta aceasta.

Vedeți voi, Avraam se afla acolo pentru că făcuse o alegere, iar alegerea care a fost pusă înaintea lui, stă în fața oricărei persoane care vine pe lume. Pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului stau în fața fiecărui om, iar el trebuie să aleagă.

Când păstorii lui Lot au început să se certe cu cei ai turmelor lui Avraam, Avraam i-a zis nepotului său: *„Te rog, să nu fie ceartă între mine și tine, și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci suntem frați.*

Nu-i oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine (alege): dacă apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga.” (Geneza 13.8-9).

Acest punct există în calea oricărui credincios. În dimineața aceasta, el stă înaintea mea și înaintea voastră.

Lot nu s-a gândit nicio clipă că va aluneca, atunci când a ales să meargă spre Sodoma, unde

lucrurile erau ușoare.

De multe ori și noi privim spre o cale mai ușoară și zicem: „Mă voi alătura bisericii Cutare sau Cutare, căci atunci nimeni nu va spune nimic împotriva, pentru că este cea mai mare biserică din oraș.”

O cale mai ușoară...., iar noi o alegem atunci când suntem greșiți.

Să nu uitați însă ce vă spun acum: dacă Îl urmați pe Hristos, veți fi urâți de oameni, pentru că *„toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.”* (2 Timotei 3.12).

Voi nu puteți veni la Hristos printr-o biserică, nici prin vreo denominațiune sau prin vreun crez, ci există o singură cale de intrare, iar aceasta este prin Sânge. Și încă ceva: nu veți putea împinge pe nimeni înăuntru, ci veți veni singuri, prin propria voastră mărturisire și prin propria voastră credință. Tu nu vei putea intra prin intervenția păstorului în favoarea ta, nici prin credința mamei tale, ci vei intra singur.

Necazul este că de multe ori, noi facem o alegere prostească, așa cum a făcut și Lot.

Când a văzut Sodoma, Lot și-a dat seama că poate obține cu ușurință o mulțime de bani și popularitate, pentru că fiind un om deștept și educat, putea face anumite lucruri și totuși să fie și religios. El se gândea:

„Eu cred în Dumnezeu,
așa că voi merge jos în Sodoma ca să fac ceva bani în plus, apoi voi deveni un
om mare, poate chiar un predicator renumit.”

Vedeți? Voi aveți de
făcut o alegere.

Și laicii au de făcut
o alegere. Unii spun:

„O, voi merge la
biserica aceea, pentru că toți oamenii din oraș spun că „este cea mai”. Chiar
și primarul merge acolo.”

S-ar putea ca el să
aparțină într-adevăr de acea biserică și poate că este o biserică bună, dar cu
toate acestea este nevoie ca voi s-o judecați pe ea și credincioșii ei, prin
Cuvânt.

De multe ori oamenii
merg acolo pentru că este o biserică mai populară sau pentru că în ea sunt
numai oameni bine îmbrăcați, dar dacă priviți la aceasta, faceți o greșeală
fatală.

Fiți atenți! Avraam a
acceptat a doua posibilitate, deoarece l-a lăsat pe Lot să aleagă primul, dar
de multe ori, a doua alegere este mai bună decât prima, când este luată așa.

Și priviți; nu la
multă vreme după ce a ales marele oraș, Lot a putut vedea cum soția lui se

preface într-un stâlp de sare, iar cetatea este mistuită de flăcări.

Avraam însă, a ales
calea celor disprețuiți ai Domnului și a locuit în pustie.

Sara era cea mai
frumoasă femeie din ținut, și mai mult, nu exista nicio femeie atât de supusă
soțului ca ea. Toți au putut vedea cât de mult se iubeau cei doi soți.

Acum, cât de ușor ar
fi fost pentru Sara să facă aceeași alegere ca și Lot, dar ea a ales să stea cu
Avraam.

Oh, femeilor, nu-l
lăsați pe Diavolul să vă orbească oferindu-vă popularitate prin faptul că vă
alăturați aici sau dincolo! Stați cu Hristos! Rămâneți cu El, căci ceasul este
aici. Marele prăpăd, mai cumplit decât cel care a lovit Sodoma și Gomora, stă
chiar înaintea acestei națiuni.

Sodoma și Gomora este
doar o încredințare că acest lucru se va repeta.

Acum, când Avraam a
urmat calea pe care i-a arătat-o Dumnezeu, nu a avut nicio prosperitate, dar cu
toate acestea, el știa un lucru: că Îl credea și-L slujea pe Dumnezeu.

Și iată că într-o zi
a fost vizitat de trei bărbați. Erau obosiți și prăfuiți, iar lui Avraam i s-a
făcut milă de ei și i-a invitat să se așeze la umbră sub stejar. În timp ce
discuta cu ei, el a înțeles că nu erau niște oameni obișnuiți, căci vorbirea

lor arăta că sunt deosebiți.

Avraam s-a dus, a tăiat un vițel și a pus-o pe Sara să facă pâine și să pregătească mâncare pentru ei.

Acum amintiți-vă că doi dintre ei erau îngerii – îngerii în trup omenesc; în timp ce al treilea este Dumnezeu însuși. Și Cel care era Dumnezeu, stătea cu spatele spre cortul în care se afla Sara.

Mie îmi place să văd că o femeie stă liniștită și la locul ei, așa cum stătea Sara; că nu merge repede să-i spună soțului ce trebuie să facă atunci când vine cineva.

Sara stătea în cort și poată spăla vasele, sau făcea altceva.

Bărbatul care era Dumnezeu, continua să privească spre Sodoma, după care a spus ce va face. Cei doi îngerii s-au dus să predice Evanghelia în cetate, dar Domnul a rămas cu Avraam.

El a zis: „Să ascund Eu de Avraam ce am să fac?”

Căci Avraam ajunge negreșit un neam mare și puternic, și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului.”
(Geneza 18.17-18).

O, noi avem un mare privilegiu în această dimineață, biserică, să cunoaștem tainele venirii Domnului pentru că:

„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!

Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!

Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!” (Matei 5.5-9).

Fraților, dacă Biserica Dumnezeului celui viu este moștenitoarea pământului, înseamnă că El nu are nicio taină față de ea. De altfel, Isus a spus: *„V-am spus toate aceste lucruri ca să credeți”*, dar cu toate acestea, ei nu l-au crezut.

Referindu-se la zilele lui Avraam, El le-a spus că atunci Îngerul a stat cu spatele către cortul în care se afla Sara și i-a spus lui Avraam că va avea un fiu. Când a auzit acela cuvinte, Sara a râs în sinea ei, iar Îngerul l-a întrebat pe Avraam: *„De ce a râs Sara?”*

Ce arăta El prin aceasta? Discuția avea loc doar cu câteva ore înainte ca Sodoma să fie distrusă prin foc, așa că, acel semn era dat chiar înainte ca urgia să vină peste Sodoma.

Și discutând cu acei mari doctori în divinitate și cu un popor religios, care cuprindea milioane de credincioși, Isus a spus: *„Voi faceți o mare greșală, vă rătăciți pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.”* (Matei 22.29).

Când se năștea un copil în Israel, era închinat Domnului, a opta zi fiind tăiat împrejur. Preotul se trăgea din leviți, care erau în slujba Domnului din generație în generație, fiind învățați doar din Scripturi, dar cu toate acestea, Isus le-a zis:

„Voi nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Dacă l-ați fi cunoscut pe Avraam, M-ați fi cunoscut și pe Mine. Dacă ați fi fiii lui, M-ați recunoaște, căci Avraam a văzut ziua Mea și s-a bucurat. Când am stat înaintea lui, în urmă cu sute de ani, în acel trup de carne și când am făcut acele lucruri mărețe, el a știut că Eu sunt și M-a numit Elohim. Iată însă, că deși stau aici și fac aceleași lucrări și înaintea voastră, Mă numiți Beelzebul.”

„Oh”, spuneau ei, „tatăl nostru este Avraam.”

„Spuneți că Avraam este tatăl vostru?”

„Păi, noi aparținem

de biserică, suntem un popor religios, suntem poporul lui Dumnezeu.”, au răspuns ei, dar Isus le-a spus clar:

*„Voi sunteți de la
Diavolul; el este tatăl vostru, nu Avraam!”*

Generația aceea se aseamănă cu generația de astăzi, când sunt milioane de oameni care pretind că sunt creștini, deși nu știu despre Dumnezeu mai mult decât știe un hotentot despre o noapte egipteană.

Ei nu cunosc Puterea învierii Lui și nu au gustat niciodată bunătatea Domnului. Ei nu au simțit puterea Lui, iar ochii le sunt orbiți față de Adevăr.

Acesta este motivul pentru care Isus le-a spus celor din vremea Sa: *„Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”* (Matei 15.14).

Ei ziceau însă: „Noi suntem creștini, suntem credincioși. Aparținem la cele mai mari biserici, iar rabinii noștri sunt cei mai învățați!” Cu toate acestea, Isus le-a spus că rătăcesc pentru că nu cunosc Scripturile.

Vedeți cum a ascuns Dumnezeu Adevărul de cei înțelepți și pricepuți și L-a descoperit pruncilor? O, ce mare este puterea Dumnezeului celui infinit! Ce bun este El față de cei ce doresc să pășească corect înaintea Lui! El nu va reține niciun lucru bun, ci le va da totul.

Isus a încercat să-i

îndrepte, dar ei l-au spus: „Cine ești Tu, să vii cu semnul Tău misterios și să Te dai drept Dumnezeu? Nu ești decât un Beelzebul!” El le-a spus însă: „Voi sunteți de la diavolul!” Gândiți-vă la aceasta.

În generația aceasta

este la fel: milioane de oameni merg la biserică, dar Dumnezeu a venit jos ca să fie viu în Biserica Sa din nou și ca să facă aceleași lucrări pe care le-a făcut în mijlocul poporului Său, astfel încât să vedem că El este același ieri, azi și în veci, dar oamenii l-au întors spatele constant, unii pentru a fi populari, unii ca să nu facă o alegere, etc.

Totuși orice om

trebuie să facă o alegere. Tu nu poți rămâne neutru, ci trebuie să spui: „Da” sau „Nu”. Când vei părăsi locul acesta, tu nu vei mai fi aceeași persoană care ai intrat. Nu se poate, ci trebuie să faci o alegere, de aceea, sfatul meu în dimineața aceasta, este să-L alegeți pe Hristos.

Cei din timpul

Domnului Isus credeau că toți cei care merg la biserică sunt mântuiți, dar El le-a spus: „*Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.*” (Matei 7.14).

Biserică, dă-mi voie

să te avertizez în această dimineață! Ai grijă! Noi trăim într-un timp al „neprihănirii personale”, al îndestulării; într-o generație a fățărniciei, în care bărbații și femeile cântă imnuri în onoarea lui Dumnezeu, în biserică, după care merg afară și fumează, dansează, spun glume murdare, etc., având totuși pretenția că sunt creștini.

Bărbații și femeile

pleacă din biserică, din locul în care puterea învierii lui Hristos se

descoperire cu putere, aducând la suprafață semnul Mesianic, fără a fi o persoană înnoită, o făptură nouă în Hristos, ceea ce dovedește că ceva este greșit cu ei. Oamenii Îi întorc spatele lui Dumnezeu, deci ce putem zice? Ce putem face? Noi întoarcem spatele Scripturii care spune: *„Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”*

Domnul Isus le-a spus

evreilor: *„În timpul venirii Fiului omului, ca fi la fel ca pe timpul lui Noe.”* În zilele lui Noe, pământul era populat cam la fel ca astăzi, iar știința lor o întrecea pe a noastră. Ei au construit piramidele și sfinxul și au făcut lucruri pe care noi nu le putem face.

Și nu uitați! Știința

de astăzi spune că mai este doar un minut până la miezul nopții. Este mai târziu decât ne gândim, dar nădăjduiesc că Duhul Sfânt va pătrunde aducând în inima fiecărui credincios.

Câți oameni au fost

salvați în zilele lui Noe? Doar opt, măcar că pe pământ trăiau milioane de oameni, iar Cuvântul spune: *„Așa va fi și pe timpul venirii Fiului omului.”*

„Și cum era în zilele

Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului”. Atunci, din zecile de mii de oameni care trăiau în cetate, au fost salvați doar trei.

Poate cineva zice:

„Bine, predicatorule, dar ce zici de miile care vor veni cu El?”

Este adevărat că vin

mii și mii, dar ei vin din toate generațiile. Eu voi fi surprins să văd că vor ieși 12 din această generație, căci *„Strâmtă este poarta, îngustă este calea*

care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”

O, eu știu ce spun bisericile! „Dacă îți treci numele în registru și devii membru la noi, este în ordine.”, dar nicăieri în Scriptură nu există un text care să spună așa ceva. Dacă toți cei care își trec numele în registrul unei biserici, merg în cer, înseamnă că acolo vor fi milioane și milioane. Mai mult, înseamnă că acolo vor intra tot felul de duhuri, ori în ce fel de stare ar fi atunci cerurile? Gândiți-vă numai.

Poate cineva spune:

„Stai puțin, frate Branham, pe cutare și pe cutare i-am auzit vorbind în limbi, și știu că ei vor reuși.”

Aceasta nu înseamnă

nimic! Vreți dovada? Pavel spune în 1 Corinteni 13.1:

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor,” adică: „un nimic.”

Poate ziceți: „O, eu

am fost la o adunare și am văzut lucruri mari! Am văzut cum orbii și-au căpătat vederea, etc.” Aceasta nu înseamnă că acel om este mântuit, deoarece Biblia spune: *„Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”*

Atunci le voi spune

curat: Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” (Matei 7. 22-23). Căci: *„Strâmtă este poarta, îngustă este calea care*

duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.” (v. 14).

Dați-mi voie să vă spun câteva statistici făcute de comisiile medicale din Chicago. În cam 30 de zile s-au făcut în jur de 13.000 de avorturi, dau eu vă întreb: „Câte femei iau pilule ca să avorteze, fără să fie înregistrate undeva?”

Tot statisticile arată că în Statele Unite sunt mai mulți copii nelegitimi, decât cei născuți în cuplurile căsătorite. Știați că Biblia spune că un copil nelegitim este blestemat timp de 400 de ani? În Israel, un astfel de copil și urmașii lui timp de 400 de ani, deci timp de zece generații considerând o generație de 40 de ani, nu aveau voie să intre în Casa Domnului. (Deuteronom 23.2).

Acum, arătați-mi un loc în care să scrie că acest lucru s-a schimbat.

Încotro ne îndreptăm? Nu-i deci de mirare că Isus a spus: *„Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”*

Ei nu vor să se plece, sunt mândri.

Uitați-vă ce a făcut David când i s-a spus că a păcătuit – s-a pocăit imediat, iar Dumnezeu l-a iubit și s-a îndurat de el din cauza aceasta.

Dar astăzi, dacă le vorbești acestor încrezuți despre păcatele lor, răspund imediat: „Nu voi mai pași niciodată pe ușa aceasta!”

De ce? Pentru că au o mulțime de locuri unde să se ducă; pot merge la acei nelegitimi grei de cap. Este însă timpul ca predicatorii să se îmbrace în armătura lui Dumnezeu și să predice Cuvântul fără compromisuri; este timpul ca bărbații să se smerească pe ei înșiși.

Problema este că astăzi nu mai este sinceritate printre creștini. Ei se mulțumesc să spună: „Sunt metodist; sunt baptist; sunt pentecostal, etc.”, dar aceasta nu înseamnă nimic pentru Dumnezeu.

„Am vorbit în limbi și am făcut minuni!” Da, noi punem accentul pe aceste lucruri, dar ele sunt acelea care-i orbesc pe cei mai mulți dintre oameni, pentru că ploaia cade și peste cei drekți și peste cei nedreți, deci aceeași ploaie, același Duh Sfânt, udă și grâul (credincioșii adevărați) și buruienile (pe cei formalști). Duhul Sfânt a căzut peste oameni, dar mărturia interioară este aceea care face deosebirea, nu o manifestare de suprafață. Duhul Dumnezeului celui viu dinlăuntrul persoanei, o face o faptură nouă care își smerește inima înaintea Domnului.

Poate ziceți: „Predicatorule, vrei să spui că te îndoiești că din lumea aceasta de patru miliarde de oameni, vor fi mântuiți doisprezece credincioși?”

Da, mă îndoiesc că vor fi duși doisprezece credincioși în răpire. Când spun aceasta, spun ceea ce a spus Isus, aici, în Evanghelie.

Gândiți-vă, de ce s-a ajuns aici? Din cauza imoralității care i-a cuprins pe oameni. Copiii nelegitimi continuă să se nască, iar aceasta îi va distruge. Noi putem sta aici ore întregi enumerând lucrurile rele care au pus stăpânire pe oameni și care dovedesc că trăim într-o generați coruptă și putredă. Nu-i de mirare că nu ascultă Evanghelia, căci sunt tari de cap, deși-s atât de religioși și de pioși.

Nu a spus Duhul cât se poate de clar, că în zilele din urmă oamenii vor fi încăpățânați, iubitori de sine, lăudăroși, trufași, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie? (2 Timotei 3.1-5). Vedeți?

O, voi puteți striga! Desigur. Puteți vorbi în limbi. Desigur. Credința va scoate dracii afară. Categorie. Dar nu despre aceasta este vorba; nu aceasta vă mântuiește.

Voi întrebați: „Bine, frate Branham, dar atunci care este semnul unui creștin? Cine va fi mântuit? Doar tu, frate Branham?”

Eu nu știu aceasta, dar mă încred în Dumnezeu. Nădejdea mea este că sunt mântuit. Dacă ceva nu este însă conform Cuvântului, înseamnă că am greșit undeva și atunci trebuie să mă întorc și să îndrept lucrurile.

„Păi, frate Branham, dacă un om vorbește în limbi, aceasta nu este dovada că este salvat?” Nu, domnilor.

Eu am auzit cum vrăjitoarele și vracii vorbeau în limbi și spuneau tot felul de prostii. Am văzut oameni care vorbeau în limbi și totuși trăiau în curvie cu nevasta altui bărbat. Am văzut oameni care vorbeau în limbi, săreau în sus și-n jos și strigau de parcă luase foc casa, și cu toate acestea furau, mințeau și făceau multe alte lucruri neîngăduite. Atunci cum ar putea fi mântuiți? Nu se poate domnilor.

Am văzut diaconi care în biserică erau foarte pioși. Nici măcar benzină nu-și cumpărau duminica, dar când venea luna, făceau lucruri murdare, putrede și josnice.

Dumnezeu locuiește în inimă, nu afară. Este ceva care vine din inimă și te face un credincios adevărat.

„Strâmtă

este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.” Da, și așa cum a fost în zilele lui Noe când au fost salvați doar opt oameni, din milioanele care trăiau pe pământ, tot așa va fi și în timpul venirii Fiului omului.

Puteți vedea corupția în care ne aflăm? Vedeți cum Diavolul își formează predicatori deștepți care merg apoi la amvon și-i lasă pe oameni să treacă pe lângă calea cea strâmtă?

Într-o zi cineva mi-a spus: „Eu nu te-aș lăsa să predici la amvonul meu, căci dacă ai face-o le-ai scoate din minți pe toate femeile din adunare!”

Nu, nu este așa! Ele sunt deja ieșite din minți, iar o predică adevărată le-ar face să devină normale, căci li se va spune să înceteze să mai poarte acele haine și să facă acele lucruri care fac din ele o urâciune. Da, trebuie să fie cineva care să facă aceasta!

Eu am discutat cu soția mea și am întrebat-o: „Oare mi-am pierdut mințile? Am înnebunit?”

În interiorul meu este Ceva care nu mă lasă să stau liniștit, de aceea trebuie să spun Adevărul, fără să-mi pese ce spune cineva despre aceasta.

Poate ziceți: „Îți vei distruge slujba!” Păi, orice predicator care distruge Evanghelia, ar trebui să fie distrus. Dumnezeu m-a însărcinat să stau pe Adevăr și să spun numai adevărul – și la fel pe voi -.

O, voi metodiștilor și pentecostalilor, care credeți că veți fi milioane în ceruri, veți constata că ați fost înșelați. Isus a spus că mulți vor veni și vor spune că ei au un drept ca să fie acolo, dar „*vor fi aruncați afară, în întuneric, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.*” (Matei 8.12).

Creștinilor, cred că ar trebui să ne facem o cercetare cât se poate de serioasă în dimineața aceasta! Da, ar trebui să facem cu toții aceasta, căci acolo vor fi zeci de mii de milioane de așa ziși creștini, care nu vor putea intra pe poartă pentru că viața lor nu a fost niciodată înnoită. Aceasta a spus-o Isus, nu eu.

Câți vor intra acolo? Nu știu, dar în inima mea este o singură rugămintă: „Dumnezeule, îngăduie-mi să fiu unul dintre ei!” Asta-i tot ce doresc. El este Judecătorul, de aceea, „Îngăduie-mi, Doamne, să fiu unul dintre ei!”

Voi spuneți: „Frate Branham, cum poți să spui aceasta...” Nu eu spun aceasta, ci Cuvântul, de aceea, dați-mi voie să vă citesc ce spune Scriptura, căci cu siguranță veți crede ce spune Ea: Când Duhul Sfânt a fost trimis pe pământ, Dumnezeu a spus:

„Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc acolo.” (Ezechiel 9.4).

Ce este o urâciune? De exemplu, o femeie care se îmbracă cu îmbrăcămintea care aparține bărbatului. Așa ceva îi face rău lui Dumnezeu. Soră, tu poți cânta în cor; poți să te rogi în fiecare zi; poți să strigi sau să trăiești pentru Dumnezeu în fiecare clipă, căci dacă faci aceasta ești osândită de El. Scriptura te numește „o urâciune”, iar cei care susțin că nu este nicio problemă că faci aceste lucruri, vor primi aceeași osândă.

(Deuteronom 22.5) .

Dumnezeule, dă-ne putere să putem sta împotriva acestor lucruri. Dacă trebuie să rămâi singur, stai acolo și ține Cuvântul lui Dumnezeu în mână, căci El nu va cădea niciodată.

Acum, Îngerul a ieșit să pecetluiască din nou, de aceea, găsiți-mi o singură persoană în Jeffersonville, care suspină și geme în mod constant din cauza urâciunilor care se fac în oraș. Puteți ridica mâna și să arătați vreo persoană? Dacă nu, priviți încă o dată ce spune Cuvântul: *„Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”*, căci aceștia sunt singurii care vor fi pecetluiți.

O, eu vă pot arăta o grămadă care merg la biserică; pot să vă arăt o grămadă care cântă în cor sau care învață la școala duminicală. Vă pot arăta mulți care se află în vârful înaltei societăți; vă pot arăta o mulțime care vorbesc în limbi și care fac lucrările despre care vorbește Scriptura, dar voi să-mi arătați unul care jos, în inima lui, este mâhnit și geme din pricina păcatului din jur.

Priviți în toate aceste denominațiuni și arătați-mi un singur predicator care combate lucrurile nebiblice din sânul bisericii. Toți preferă să tacă, pentru a nu fi dați afară; pentru a primi acel tichet de masă.

Nu-i de mirare că Billy Graham i-a spus lui Jack Moore: „Eu nu văd cum stau adunările mele. El (adică eu) nu este nici metodist, nici baptist și nici penticostal și toți sunt împotriva lui.”

Desigur, eu nu pot spune aceste lucruri în public, ci o spun numai bisericii mele. Eu am această luptă din cauză că este timpul meu de încercare.

Ei îmi spun: „Poți veni să vorbești la noi dacă vrei, dar numai cu condiția că nu vei spune nimic despre asta și despre cealaltă.”

Pentru mine este ca și cum nu mi-ar fi spus nimic, căci eu voi predica numai ceea ce-mi spune Dumnezeu să predic și știu că unul din „cei opt” va fi undeva.

Dorința mea este ca în ziua aceea să nu fiu găsit vinovat că aș fi făcut compromis cu o biserică, cu un crez, cu o doctrină sau cu o denominațiune, de aceea voi sta numai pe Adevăr.

Oamenii mă întrebă: „Frate Branham, dacă ai o slujbă atât de puternică de ce nu are răsunetul pe care-l are slujba celorlalți bărbați ai lui Dumnezeu?”

Aici au dreptate. Eu merg într-un oraș dar credeți că „Adunarea lui Dumnezeu” va coopera cu mine? Ar face-o, dar nu în limitele Cuvântului, așa cum cred eu.

Sau credeți că metodiștii ar face-o? Încercați și veți vedea. Fiți managerii mei timp de o săptămână și vă veți convinge.

Dacă mă duc undeva, o fac în Numele Domnului Isus și desigur, ei mă primesc dar mă duc într-un loc ales mai dinainte, ca să nu fiu conectat cu ei, iar când plec de acolo îmi spun că am fost puțin în afară. Păi, dacă eu am fost în afară, înseamnă că și învățătura Bibliei este în afară, pentru că eu spun numai ce spune ea. Da, domnilor.

Isus le-a spus contemporanilor Săi: „De ce Mă numiți Beelzebul? Voi credeți că Solomon a posedat darul deosebirii și că regina Sudului a venit din

cea mai îndepărtată zonă a pământului ca să vadă acel dar la lucru și a crezut în El când l-a văzut. Voi însă, deși îl vedeți zilnic, nu credeți.” Nici chiar frații Săi nu l-au crezut, ci l-au spus: „Du-te și postește!” dar El le-a răspuns: „Nu Mă duc acum!” vedeți? El s-a dus sus, însă nu cum s-au gândit ei. Așa este.

„Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”

Ce s-a întâmplat cu ucenicii Săi în momentul încercării? Dintre toți, lângă cruce au rămas doar un bărbat și o femeie: Ioan și Maria. Dar restul unde erau?

Și acum este o încercare; Dumnezeu face aceleași lucruri; Mesia care este pe pământ; puterea lui Dumnezeu se mișcă în poporul Său. Ei îi numesc tremurici sfinți, nebuni, etc., pe cei ce-L au, dar ceasul este aici.

Cu siguranță la judecată va fi o mare dezamăgire, dar nu bețivul și prostituata vor fi cei dezamăgiți, pentru că ei știu ce-i așteaptă; ci dezamăgiți vor fi aceia care au crezut că sunt bine. Aceia vor fi dezamăgiți. Când vor ajunge la poartă, ei vor spune: „O, noi am scos draci în Numele Tău!; suntem predicatori; aparținem de Cutare biserică; am făcut semne mari și minuni!”, dar El le va răspunde: „*Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege, căci nu v-am cunoscut niciodată.*” (Matei 7.23).

Da, aceștia vor fi dezamăgiți, căci El a spus: „Mulți din fiii împărăției vor veni și vor spune: „Noi avem dreptul să intrăm acolo!”, dar vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”, căci: *„Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.”*

Scumpii mei, ascultați-mă cu atenție, căci ceea ce vă spun nu este invenția mea, ci este Adevărul. Eu știu că sunt răspunzător pentru ceea ce spun, și în toată viața mea nu am predicat nimic altceva decât Adevărul, de aceea, să nu uitați un lucru esențial: Doar puțini vor fi salvați! O, fie ca voi să fiți unul dintre ei!

„Dar cine sunt ei, frate Branham?” Eu nu știu aceasta. Niciun om nu poate ști aceasta, ci fiecare dintre noi se străduiește și se luptă, cu frică și cutremur, pentru propria sa mântuire.

Fraților, voi trebuie să fiți în linie cu Dumnezeu! Dacă inima voastră nu bate în concordanță cu această Biblie, înseamnă că undeva este ceva greșit. Indiferent ce spune biserica ta, nu vei putea intra decât prin ceea ce spune Dumnezeu, căci judecata se va face numai pe baza a ceea ce spune această Carte!

Tu spui: „Păi, eu am fost botezat în Numele lui Isus Hristos!” Aceasta este corect, căci așa spune Biblia, dar dacă viața ta nu e urmată de roadele Duhului, faptul că te-ai botezat nu-ți ajută la nimic.

Poate spuneți: „Eu am primit Duhul Sfânt!” Asta-i bine, căci trebuie să ai Duhul Sfânt, dar dacă Viața Lui nu se manifestă prin tine... Să nu uitați că și buruienile se bucură de binecuvântarea aceleiași ploi ca și grâul. Aceleiași binecuvântări și aceleiași bucurii vin și peste ele, dar cu toate acestea sunt și rămân buruieni.

Așa este și păcătosul. El poate sta în prezența lui Dumnezeu și să trăiască printre creștini, dar dacă acolo nu are loc nicio schimbare lăuntrică...

El poate avea aceeași putere a Duhului și să scoată draci, pentru că așa a spus Isus. Poate predica Evanghelia la fel de bine ca orice alt

predicator și cu toate acestea să fie „un nimic” . Ați prins ideea?

Ceea ce ne trebuie

nouă, este să fim creștini din inimă și să intrăm pe poarta cea strâmtă, pentru că „largă este calea și milioane de milioane merg pe ea la pierzare.” Dar „*Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.*”

Această cale este atât de îngustă încât pe ea poți merge numai tu și Hristos.

„Îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.” Acesta sunt cuvintele Domnului, de aceea, aveți grijă!

Ce a făcut El? A stat

în mijlocul lor și le-a spus gândurile inimii, ceea ce a făcut ca ei să zică:

„Este un Beelzebul! Cum ar putea fi Dumnezeu? E numai un Om, dar de unde vine această înțelepciune?” Vedeți, aceasta o spuneau cei din cetatea Lui.

Când mergi aici, în

oraș... Desigur, eu nu spun aceasta ca să vă supăr, căci știu că voi sunteți creștini și mă iubiți, dar mergeți în oraș și veți simți că parcă sunteți doborâți de puterea Satanei. Acest loc, acest oraș este osândit.

Ce a spus Billy

Graham? Când a intrat în Louisville, a afirmat că acesta este locul cel mai plin de puterea Diavolului pe care l-a întâlnit vreodată.

Desigur, și am simțit

aceasta. De ce? Pentru că este orașul meu.

Când Isus s-a dus în

cetatea natală, Biblia spune că nu a putut face multe minuni din pricina necredinței lor. Din pricina aceasta, El a spus: „*Nicăieri nu este prețuit un proroc mai puțin decât în patria și în casa lui.*” (Matei 13. 58,57).
Vedeți? Nu puteți face nimic pentru că așa spune Scriptura.

De multe ori când mă întorc în oraș, întâlnesc oameni care dau mâna cu mine și-mi spun: „O, frate Branham, te iubesc!”, dar eu știu bine că mint. Dacă Dumnezeu poate să-mi spună gândurile oamenilor, de ce nu mi-ar putea arăta și aceasta? Sigur, chiar oamenii din orașul tău te urăsc.

Dați-mi voie să vă spun ceva. Dacă lăsați pe cineva să vină în casa voastră, pe cineva care nu vă place foarte mult, veți simți ceva ciudat. Multiplicarea aceasta de 40 de mii de ori și veți înțelege la ce mă refer.

Dar când ajungi într-un loc în care ești iubit de toți, ai acel simțământ de „bun venit” și îți vine să rămâi acolo pentru veșnicie. Asta este. De ce se întâmplă aceasta? Pentru că acolo este un duh.

Oamenii nu știu ce este, de aceea se miră când văd că cei din jurul lor sunt atât de stricați.

Ce o determină pe o femeie cinstită să îmbrace acele haine vulgare și să iasă pe stradă așa? Cauza este că unii predicatori nu și-au făcut datoria și nu le-au spus de la amvon cum trebuie să se îmbrace sau cum să se comporte. Desigur.

Femeile merg pe stradă îmbrăcate sexy, făcându-i pe păcătoși să se uite după ele. Oh, ele nu

știu că sunt tot atât de vinovate din cauza aceasta, ca și cum ar fi trăit cu acei bărbați.

Isus le-a spus: „*Oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” (Matei 5.28). Vedeți? Iar în ziua judecății, ea va trebui să dea socoteală pentru aceasta.

„Strâmtă este poarta, îngustă este calea.”

Eu știu că mă considerați cam dur, dar adevărul este că nu sunt dur. Eu sunt fratele vostru și vă iubesc, de aceea vă sfătuiesc să faceți binele ca să scăpați de mânia ce vine. Mergeți la cruce și plângeți până când inima voastră este umplută cu Duhul Sfânt, care vă va întoarce de la toate lucrurile lumii, și umblați sinceri înaintea Lui, cu inimile arzând pentru El.

Dragostea nu este o datorie, așa cum nici a-L sluji pe Hristos nu este o datorie. Dar ea, dragostea, te constrânge atât de tare, încât fiecare bătaie a inimii tale este numai și numai pentru El. Abia atunci vei putea vedea păcatul, și vei plânge din pricina lui așa cum a plâns și Dumnezeu.

Da, El a plâns în zilele lui Noe, când a văzut inimile oamenilor. Isus a stat sus pe munte, a privit Ierusalimul și a plâns pentru el, spunând:

„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!

Iată că vi se lasă casa pustie.” (Matei 23.37-38).

Așa va fi și pe timpul venirii Fiului omului. Inimile credincioșilor adevărați sunt frânte, deoarece văd necesitatea unei treziri care să cuprindă chiar acum întreaga națiune. Dar cum poate avea loc așa ceva printre o grămadă de nelegitimi? Cum poate fi vorba de așa ceva când ei sunt osândiți încă de la început?

Împărăția lui Dumnezeu se aseamănă cu un năvod aruncat în mare, iar când este tras afară, în el sunt broaște, șerpi, raci și câțiva pești. Pescarii îl scot la mal, stau jos și aleg în vase ce este bun, aruncând afară tot ce este rău. (Matei 13. 17-48).

Aceasta este ceea ce face Evanghelia.

Billy Graham, Oral Roberts și toți ceilalți predicatori au predicat Evanghelia scoțând din lume tot felul de oameni. Și ce vedem înaintea de sfârșit? Că cei mai mulți s-au întors înapoi în băltoacă. De ce aceasta? Pentru că dacă năvodul a prins o broască, ea rămâne tot broască. Dacă năvodul Evangheliei a prins un rac, el a fost rac de la început și așa va fi până la sfârșit. Dacă a prins un șarpe, rămâne tot șarpe. Dacă a prins un fățarnic, va fi tot fățarnic până la capăt. Un astfel de om, deși intră în biserică, nu are nici măcar dorința de a se lăsa de băut, de jucat cărți, de fumat sau de mințit, de furat sau de orice altă faptă rea pe care o făcea înainte. El a intrat înăuntru numai pentru că este speriat de iad, dar dacă intrați așa în biserică, nu sunteți nimic altceva decât niște candidați pentru el. Sigur că da.

De ce aceasta? Pentru că *„Strâmtă este poarta și îngustă este calea ce duce la viață și puțini sunt cei ce o află.”*

Haideți să ne rugăm.

Doamne, cercetează-ne. Cercetează-mă chiar acum și nu mă lăsa să înaintez

greșit, astfel încât într-o zi să trebuiască să fiu judecat de Tine. Dacă există ceva rău în viața mea, Te rog să-l îndepărtezi chiar acum.

Tată, noi vedem bine timpul în care trăim; și vedem și faptul că oamenii au devenit foarte încrezuți. Tu ai spus odată că fiicele Sionului nu mai roșesc și așa este. Ele nu mai au rușine, de aceea nu mai pot roși de rușine.

O, Doamne, timpul când marele prăpăd va lovi, este tot mai aproape, iar atunci, cel necurat va rămâne necurat.

Dumnezeule, trezește-ne Tu în această dimineață. Scutură-ne, Doamne, căci am văzut o mulțime de semne și avem ochii deschiși ca să putem înțelege ce se întâmplă; ca să vedem cum milioane de oameni Îți întorc spatele și pleacă.

Tată, eu mă întreb ce aș putea face? Oare este ceva de făcut, Doamne? Dacă trebuie să predic mai mult, să mă rog mai mult, sau să fac mai mult, ajută-mă, Doamne, căci doresc să duc mesajul Tău la oameni.

Ce pot face, când văd că ei continuă să Te respingă? Tu le-ai arătat semnul Tău, ai făcut o mulțime de semne și minuni sub ochii lor, dar cu toate acestea ei continuă să meargă în drumul lor, pentru că este timpul ca Scripturile să se împlinescă, este timpul ca cuvintele Tale să vină la suprafață, căci ai spus că *„nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis... și „tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...”* (Ioan 6.44+37).

Doamne Dumnezeule, îndură-Te în dimineața aceasta și fă ca oamenii să se trezească și să vadă acest ultim semn dat pe pământ. Dă-le Tu ceva oamenilor.

Binecuvântează-i pe cei adunați aici în această dimineață, începând cu fratele Neville. Vindecă trupul lui bolnav, căci îl supără stomacul. Te rog să îngădui ca mâna Ta vindecătoare să vină peste el. Cercetează-l Tu.

Dumnezeule, treci și prin adunare, căci în mijlocul nostru se află bărbați și femei pe care s-ar putea să nu-i mai văd niciodată, până în acea zi la judecată. Ajută-i să vadă seriozitatea Cuvântului Tău care avertizează că *„Strâmtă este poarta și îngustă este calea ce duce la viață și puțini sunt cei ce o află.”*

O, Doamne, fie ca printre acei „puțini” să se numere toți cei aflați în locul acesta acum. Îndură-Te de fiecare suflet în parte.

Te rog pentru ei, căci aceasta este tot ce pot face.

Doamne, ei fac tot ce pot ca să mă ajute. Dacă aș fi flămând, mi-ar da să mănânc; dacă aș avea nevoie de haine, m-ar îmbrăca. Știu că sunt gata să adun bani ca să-mi cumpere o mașină ca să pot merge să predic Evanghelia. Da, ar face orice pentru aceasta, de aceea, o, Tată, cercetează-le sufletele în dimineața aceasta și ajută-i să se cerceteze și ei înaintea Ta. Nădejdea mea este că fiecare din ei se numără printre cei aleși.

Dacă vezi în mine însumi ceva care m-ar putea opri să fiu acolo, descoperă-mi, Doamne, căci doresc să fiu sigur că în acea dimineață nu va fi nicio problemă la râu. Doresc să pot trece ca biruitor în acea zi. Eu nu știu când se va întâmpla aceasta, poate fi chiar azi, de aceea ajută-mă să fiu pregătit.

Doamne, nouă ne place să mergem la biserică și să ascultăm un mesaj bun, dar păcatul este atât de împovăraător pentru noi, încât ne aduce lacrimi de

căință și ne determină să luăm poziție împotriva lui; împotriva urâciunii din oraș și din jurul nostru.

Doamne, îngăduie ca Îngerul lui Dumnezeu să vadă aceasta în inima noastră și astfel să ne pecetluiască pentru ziua răscumpărării.

Îndură-Te, Doamne și vino ca să ne pregătești inimile. Dă-ne adevăratele semne ale prezenței Tale în mijlocul nostru, astfel încât să putem primi ultimul semn înainte de a se sfârși această generație.

Noi vedem nelegiuirea din jur; vedem cum oamenii trăiesc cu soțiile altora, iar fetele tinere umblă pe străzi, renunță la școală și devin mamele unor copii nelegitimi. Vedem cum se otrăvesc singure cu băutură și tutun, și cum mintea le este coruptă prin murdăriile de la televizor. Doamne, ce va fi cu copiii noștri? Cât mai putem rezista, Dumnezeule?

Tată, eu simt că trebuie să se facă ceva cât mai repede. Eu nu știu ce să spun, dar Te rog să ne pui pe inimă ce avem de făcut. Dă-ne aceste lucruri, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Ceasul este chiar aici, și cred că fiecare persoană sensibilă, care are puțin discernământ, știe că este pe cale să se întâmple ceva. Oricine poate vedea că nu mai este posibil ca lucrurile să continue așa. Noi nu mai putem suporta, prieteni.

Ca păstor și ca frate al vostru, eu vă pot călăuzi spre un singur loc, în dimineața aceasta: la Isus Hristos. Alt loc nu cunosc.

Amintiți-vă lucrurile care au fost vestite și care trebuie să aibă loc înainte de răpire. Oh, din câte știu eu, toate s-au împlinit.

Poate ziceți: „Bine, dar cum este cu semnul fiarei?” Acela trebuie să vină în timpul necazului, iar atunci Mireasa va fi dusă de aici. Vedeți? Pecetluirea se face acum, rostul ei fiind acela de a arăta de ce soi sunteți.

Alergați la Dumnezeu! Alergați la El cât se poate de repede.

Fraților, în dimineața aceasta și eu simt la fel ca voi. Îmi pot da seama de simțirea fiecăruia dintre voi când vă gândiți: „O, Dumnezeule, cercetează-mă!” căci am aceeași dorință.

Știu că acest Mesaj micuț nu este bine venit printre oameni, pentru că-i condamnă și-i îndeamnă la pocăință și la umilință. Totuși, cineva trebuie să-L audă. Dorința mea ar fi să o facă altcineva, dar dacă trebuie să fiu eu „perla de frecat”, atunci voi freca cât pot de bine. David spunea odinioară:

„...eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății!” (Psalmul 84.10).

Așa este.

Faceți orice vă cere Dumnezeu, fără să vă rușinați din pricina Lui!

Cineva zice: „Frate Branham, spui că numai opt suflete vor fi salvate?”

Eu nu știu câți vor fi salvați; nu am cum să spun aceasta. Ceva vă pot spune însă cu siguranță, și anume că în timpul acesta vor fi foarte puțini.

Gândiți-vă câți au fost salvați în zilele când a fost El pe pământ?
Câți au fost salvați în zilele lui Noe? Dar în timpul lui Lot? El a spus că atunci când se va arăta Fiul omului va fi la fel ca în zilele lui Noe sau ale lui Lot, pentru că *„Strâmtă este poarta și îngustă este calea.”* Vedeți? Pe această cale îngustă puteți merge doar voi și El. *„Și puțini sunt cei ce o află.”*

Câți dintre voi cred că acesta este adevărul Evangheliei? *„Puțini sunt cei ce o află.”* Doar câțiva.

Fiți și voi unul din acei câțiva. Știu că vă cade greu să auziți aceste lucruri, dar și mie îmi vine greu să vi le spun pentru că vă iubesc, dar dragostea lui Dumnezeu mă obligă să vă spun adevărul, ca să vă avertizez.

Acum, același Duh Sfânt care a fost în zilele lui Avraam, a fost și în timpul lui Hristos și a făgăduit că în timpul sfârșitului va veni din nou și va face aceleași lucruri. Da, El este aici, iar dacă v-am spus adevărul, Dumnezeu este obligat față de acest Adevăr.

Dacă eu nu mă țin de cuvânt, înseamnă că nu sunt un om de cuvânt și la fel este cu voi. S-ar putea să vă promit ceva ce nu pot face, iar apoi să vin să vă spun. Dacă v-aș datora ceva și aș ascunde aceasta, înseamnă că sunt un fățarnic, dar dacă vin și vă spun: *„Vă sunt dator, dar nu pot să plătesc. Voi face însă tot ce pot ca să vă restitui datoria”*, atunci mă veți ierta și mă veți ajuta.

Noi toți îi datorăm ceva lui Dumnezeu. Îi datorăm propriile noastre vieți, de aceea, haideți să fim sinceri.

Nu mergeți afară zicând: *„Sunt metodist; sunt baptist; sunt pentecostal; sunt din Biserica lui Dumnezeu; sunt nazarinean; sunt dintre*

sfinții pelerini.” Nu gândiți în felul acesta, căci în iad vor fi milioane dintre aceștia.

Tu fii un creștin în Hristos.

Câți din voi vor să spună: „Frate Branham, amintește-mă în rugăciune, căci ridic mâna.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Doamne, Tu vezi aceste mâni. Ceasul este aici, iar eu sunt conștient de prezența Ta, ca să-ți onorezi Cuvântul, deoarece odinioară ai spus: *„Eu, Domnul, am sădit, voi uda și voi veghea zi și noapte ca nu cumva să fie smuls din mâna Mea.”*

Tu Ți-ai trimis Cuvântul cu un scop și El trebuie să facă asta, căci Scriptura spune că Tu ești același ieri, azi și în veci.

Contemporanii Tăi nu au putut să creadă. Ei n-au putut să înțeleagă că Duhul Sfânt era în Tine. Ci au spus că Tu, care ești un Om, Te faci Dumnezeu. După trup, Tu erai Fiul născut al lui Dumnezeu, erai Răscumpărătorul făgăduit, dar ei n-au putut pătrunde acest adevăr.

Tu le-ai spus: *„Nu Eu sunt Cel care face aceste lucrări, ci Tatăl care locuiește în Mine. El face aceste lucrări.”* După care ai adăugat că Avraam, pe care ei îl numesc tatăl lor, a văzut ziua Ta și s-a bucurat.

Sigur că a văzut, căci a primit vizita celor trei bărbați, iar Domnul a făcut în fața lui acele lucrări și semne minunate.

„El a văzut ziua Mea și s-a bucurat, dar voi vă rătăciți pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu, ca să primiți pricepere să vedeți că Dumnezeu a umbrit-o pe fecioară și astfel S-a născut un Fiu iar Dumnezeu însuși a locuit în plinătatea puterii Sale în acel singur Om.”

Apoi, El a luat sângele aceluia Trup, pe care L-a dat ca jertfă pentru păcatele noastre, și i-a sfințit pe oameni, astfel încât El însuși să poată locui în ei, ca să-Și continue lucrarea până la sfârșitul lumii.

O, Dumnezeule, trezește-i pe oameni ca să vadă aceasta! Îndură-Te și salvează-i pe toți cei care au ridicat mâna. Doamne, și mâinile mele sunt ridicate spre Tine. Curățește-mă, Te rog! Aceasta este o Casă de corectare; este locul în care ar trebui să ne curățim de toate murdăriile.

Te rog să faci ca nicio persoană să nu plece de aici, până nu va fi umplută cu Duhul Sfânt. Pătrunde Tu înlăuntrul inimii noastre, deschide-o și arată-ne cine suntem cu adevărat, Doamne. Îndură-Te de noi, Te rugăm.

Umple-ne cu Duhul Tău și dă-ne o inimă sinceră și curată. Întărește-ne în acest timp de prigoane și grele încercări, căci atunci vei fi și mai iubit de ființele noastre, în timp ce vom continua să înaintăm cu privirile ațintite spre acea zi.

Tată, în timp ce stăm aici, cu lacrimile șiroind pe obraji din pricina păcatelor cetății, fie ca Duhul Sfânt să privească în jos și să spună: „Iată aici unul pe care-l voi pecetlui, căci este al Meu.” Îndură-Te, Doamne. Fie ca acești pecetluiți să fim noi, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

O, Doamne, ajută-mă să stau împotriva a tot ce este rău, a tot ce este greșit. Ajută-mă să nu privesc la ceea ce spune cineva, ci să stau împotriva răului oricare ar fi prețul. Prinde-mă de mână și condu-mă Tu, Doamne. Fă tot

ce dorești, dar ajută-mă să stau împotriva. Când bogățiile lumii și toată slava ei vin înaintea mea, orbește-mă față de ele și ajută-mă să-L văd doar pe Cel care a murit pentru mine. Dacă va trebui să pierd tot ce am și să rămân singur, doresc să mă predau pe altarul Tău. Asta-i tot ce doresc: să-Ți rămân credincios. Iar când inima va înceta să mai bată în pieptul meu și ultima răsufare va trece, ajută-mă să trec Iordanul în siguranță. Așteaptă-mă acolo, și nu mă lăsa să trec singur, ci vino în ajutorul meu.

Știu că dacă astăzi voi sta pentru El, în ziua aceea și El va sta pentru mine. Știu că dacă astăzi voi trăi pentru El, pentru Cel ce a murit pentru mine, în ziua aceea voi fi fericit alături de El.

Acesta-i felul în care vreau să stau.

Cred că printre noi se află și oameni bolnavi. S-au împărțit numere de rugăciune? Nu. Este în ordine. Eu Îl voi aștepta pe Duhul Sfânt. Tot ce trebuie să faceți voi, este să credeți și să nu vă îndoiiți. Dacă Dumnezeu vă va descoperi problemele, veți crede că este același Înger care a adus mesajul atunci, înainte de distrugerea Sodomei? Veți crede că este același Înger care aduce mesajul chiar acum, înainte de o altă distrugere? Veți crede aceasta? Dacă da, atunci ridicăți mâna. În ordine. Fie ca Domnul să ne dea tot ce vom cere.

Eu nu sunt un om prea educat, căci abia pot să-mi scriu numele, dar există un singur lucru pe care-l știu: să-L slujesc pe El, și asta-i tot ce doresc.

Voi să nu dați atenție gramaticii mele. S-ar putea să vă gândiți că predica din dimineața aceasta a fost cu totul în afara liniei, dar aș vrea s-o priviți în lumina Scripturii, căci numai atunci veți vedea dacă este sau nu în linie. Să nu o aliniați cu gândirea voastră proprie, ci aliniați-o cu ceea ce a spus El, căci *„Strâmtă este poarta și îngustă este calea și puțini sunt cei*

ce o află, dar largă este poarta și lată este cea care duce la pierzare și mulți sunt cei care merg pe ea.” Da, milioane și milioane merg acolo, și probabil, doar unul dintr-un milion va urma calea îngustă.

El nu a dat vreun număr, ci a spus doar atât: „Cum a fost în zilele lui Noe, când au fost salvate doar opt suflete, și așa cum a fost în zilele Sodomei, când au scăpat doar trei suflete din cetate, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.” Vedeți? Din toată cetatea au scăpat numai trei, iar acum va fi la fel.

Acum, dacă sunteți destul de duhovnicești, aș vrea să vă uitați la bărbatul care stă aici și mă privește. El a ridicat mâna, dar eu nu îl cunosc și nu știu absolut nimic despre el. Dar el se roagă, iar dacă Dumnezeu îmi va arăta ceva despre el.... Eu nu pot să-l vindec, pentru că Dumnezeu a făcut-o deja, așa că tot ce-i trebuie, este să creadă.

Toata lumea poate să vadă că El este aici, același Duh, și amintiți-vă că Isus a făgăduit că se va întâmpla aceasta chiar înainte de sfârșitul timpului. Întotdeauna acesta a fost ultimul semn.

Într-una din aceste zile eram pe stradă împreună cu Leo și aveam simțământul că urmează o schimbare. Nu este vorba de o schimbare în slujba mea, ci va fi o schimbare în mine. Eu am fost întotdeauna un om nehotărât și am permis ca oamenii să mă conducă și să mă trimită înapoi și încolo. Dacă aș fi făcut ceea ce mi-a cerut Domnul, cu mult timp în urmă, nu aș fi ajuns în necazul în care sunt astăzi.

Săptămâna viitoare voi pleca pentru a fi singur cu Dumnezeu, căci nu vreau să mai fiu nehotărât, ci doresc să am propriile mele convingeri.

Privind în audiență, văd că acel bărbat are o problemă; văd că este

împovărat. El se roagă pentru altcineva, este adevărat? Dacă îți voi spune care este problema prietenului tău, vei crede că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Este alcoolic. Desigur. Dacă este așa, ridică mâna. Crezi?

Mai este cineva care a ridicat mâna. Este o femeie care stă în spate. Da. Tu nu mă cunoști, nu-i așa? Suntem străini unul față de celălalt, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi aceasta? Dacă Dumnezeu îmi va descoperi ce-ți apasă inima, vei crede că sunt slujitorul Lui? Tu ești mâhnită din pricina copilului de acolo, pentru că are o eczemă pe față, iar medicii nu pot face nimic ca să-l ajute.

Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești și de unde vii? Crezi aceasta? Vei accepta vindecarea copilului dacă El va face aceasta? În ordine. Te poți întoarce înapoi la Somerset, Kentucky, de unde ai venit. Crede și eczema îl va părăsi.

Când am rostit cuvântul Somerset, Kentucky cineva care stă acolo în spate, se ruga pentru o boală de inimă. Crezi că Dumnezeu îl va face bine? Dacă crezi din toată inima, el va fi vindecat.

Doamna care stă alături, crezi că Dumnezeu poate să-mi descopere problema ta? Te rogi pentru fiica ta care are cancer. Crezi că Dumnezeu o va vindeca? Dacă crezi, ridică mâna. În ordine. Pune-ți acum mâna peste copil.

Doamne Isuse, în prezența Duhului Tău, eu condamn acest diavol care vrea să ia viața copilului. Prin credință, pun sângele lui Isus Hristos între acest copil și acel duh ucigaș. Lasă-l să trăiască! Amin.

Ai credință în Dumnezeu și nu te îndoii, căci dacă crezi, toate

lucrurile sunt cu putință. Corect.

Iată, Duhul Sfânt este aici. Credeți aceasta? Îl acceptați? Atunci ceea ce am spus cu privire la faptul că „*strâmtă este poarta și îngustă este calea*”, e corect. Isus Hristos, Fiului lui Dumnezeu, este chiar aici. Credeți?

Atunci vreau să știți că eu nu pot vindeca pe nimeni, pentru că eu nu sunt un vindecător, dar Duhul lui Dumnezeu m-a ales ca să Se descopere prin mine. Eu nu am educație; nu am cunoștințe înalte, dar Duhul Lui face aceste lucrări, Vedeți? El vrea ca voi să știți și să fiți încredințați că v-am spus Adevărul.

Isus Hristos vă vindecă pe fiecare în parte, cu condiția să credeți. Dacă a lucrat la Kingstone, unde au fost vindecați mii de oameni, de ce nu ar lucra și aici, în America? De ce nu putem crede? Pentru că nu putem trece de acel mic „val” de acolo.

Credeți? Ridicați mâna. Acum, puneți-vă mâinile pe care tocmai le-ați ridicat, peste cel de lângă voi, în timp ce eu mă voi ruga de aici. Să nu aveți nicio îndoială în inimă.

Vă dați seama că Fiul lui Dumnezeu este aici, în mijlocul acestor oameni? Poate vă ziceți: „Păi, frate Branham, ai mai spus asta!”

Cum am spus? Eu nu vă cunosc.

Iată încă o femeie bolnavă de TBC. Tu ești vindecată, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Îmi cer scuze. Tu te rugai pentru o femeie bolnavă de TBC, pentru o femeie cu părul cărunt. În ordine. Crede, căci El este aici.

Domnul Isus a spus că „*aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.*” (Marcu 16.17-18).

El nu poate minți, dar după cum vedeți, acest lucru nu depinde de El și nici de mine, ci depinde de credința voastră. Credeți deci!

Privesc acum spre o doamnă din spate care are multă credință. Ea și soțul ei s-au întors de curând la Domnul. Ea are o hernie pe care medicul a vrut s-o opereze, dar a renunțat pentru că trebuia să nască. După naștere, medicul a vrut s-o opereze din nou, dar când a consultat-o, nu a mai găsit nicio hernie. De ce? Pentru că crezut. Ea a pășit în față și a crezut, așa că a primit ceea ce a cerut.

Faceți și voi ca ea: pășiți înaintea Domnului cu credință și atunci orice suferință aveți, trebuie să plece. Acum țineți mâinile peste cel de lângă voi, dar să nu vă rugați pentru voi înșivă, ci pentru el sau pentru ea. Așa fac creștinii. Să țineți minte aceasta, căci felul în care vă purtați cu cel de lângă voi, este felul în care vă purtați față de Hristos. Când sunteți buni cu cineva, sunteți buni cu Hristos, dar dacă supărați pe cineva, Îl supărați pe Hristos.

Oh, dacă oamenii ar putea vedea ceea ce văd eu; dacă ar putea vedea cum merge de la o persoană la alta!

Așa cum am văzut, după mesajul din dimineața aceasta, Hristos încearcă să ajungă la inimile oamenilor și să creeze acolo ceva; nu o emoție, nici o senzație, ci o credință care nu moare și care nu cedează nici măcar un centimetru în fața vrășmașului.

Acum El este aici ca să ne asculte rugăciunile. Rugați-vă unul pentru altul, în timp ce eu mă rog pentru toți.

O, Doamne, în acest moment crucial, ne dăm seama de diferența dintre viață și moarte. Mă cutremur în prezența Ta, căci știu Doamne Dumnezeule că trebuie să mă rog din toată inima. Îi dau seama că dacă în următoarele cinci minute nu va mai fi nicio persoană bolnavă și niciun bolnav în locul acesta, oamenii vor înțelege că ești printre noi. Ei stau aici, Doamne, de aceea, ajută-i să ridice mâna. Eu nu-i cunosc, dar Duhul Sfânt îi cunoaște. Tu cunoști tainele inimii, deci cu atât mai mult cunoști și suferințele și durerile lor. Îndură-Te, deci și lasă ca Duhul Tău să atingă orice trup bolnav, Doamne, căci ei se roagă unii pentru alții.

Fă ca lucrarea Duhului să fie atât de vizibilă încât ei să nu se mai îndoiască niciodată.

O, Doamne, dar mai este o boală, dar aceea nu este trupească, ci duhovnicească. Fă ca fiecare inimă să se deschidă pentru Tine.

Doamne, odinioară Tu ai stat și ai vorbit cu Avraam și atunci ai procedat la fel ca astăzi: i-ai spus Sarei, care se afla în cort, ce făcea în ascuns. Așa ne spune Scriptura. Ea a râs, iar Tu i-ai spus acel lucru. Atunci Avraam a recunoscut că Tu ești Elohim, adică marele și Atotputernicul Dumnezeu, iar după câteva minute Te-ai făcut nevăzut dinaintea lui.

Doamne, atunci când Isus a făcut același lucru în mijlocul poporului, a spus: *„Voi îl numiți pe Avraam părintele vostru și pretindeți că cunoașteți Scripturile, dar vă rătăciți, căci nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu,”* dar ei L-au numit Beelzebul.

Totuși, Tu ai făgăduit că în zilele din urmă vei turna din nou Duhul Tău, iar prorocul Zaharia a vestit că *„spre seară se va arăta lumina.”* (Zaharia 14.7). Și iată că suntem aici.

Această lume nelegitimă se rostogolește în păcat și se clatină asemeni unui om beat care încearcă să găsească drumul spre casă, dar în curând totul va exploda și pământul va fi acoperit de cenușa vulcanică.

O, Dumnezeule, înlătură orice îndoială din inima noastră. Vino, Duhule Sfânt! Vino și întinde-Ți aripile peste întreaga audiență; umple-le inimile și fă-i să-și dea seama că se află în prezența Ta divină, și că Tu ești Cel care a spus odinioară: „Eu sunt Domnul care te vindecă!” Îngăduie ca prezența Ta să facă ceva în inimile lor, astfel ca atunci când vor pleca de aici, să creadă din tot sufletul lor, așa încât fiecare persoană bolnavă să fie vindecată.

Ca slujitor al Tău, eu condamn orice diavol, condamn orice boală; îl condamn pe Satana.

Satană, tu ai pierdut bătălia așa că nu ești nimic altceva decât o păcăleală! Noi îți poruncim în Numele lui Isus Hristos să-ți iei mâinile de pe ei! Ca slujitor al Său, le-am predicat Cuvântul Domnului și le-am spus oamenilor Adevărul, pentru ca ei să se alinieze cu Cuvântul lui Dumnezeu, iar acum, te condamn pe tine, Satană, că să-i părăsești! În Numele lui Isus Hristos, îndepărtează-te de fiecare din acești oameni care au venit de departe în locul acesta ca să fie vindecați! Pleacă din această audiență și de pe acești oameni, căci te condamn în Numele Dumnezeului celui viu.

Biblia spune că rugăciunea celui neprihănit are o mare putere, iar aici se află o mulțime de oameni neprihăniți care și-au pus mâinile peste acești bolnavi.

O, Satană, tu ai vrea să-i faci să creadă că am fost eu, căci atunci ai lua slava de la ei, dar ceea care le aduce vindecarea este credința lor în Dumnezeu, iar tu trebuie să pleci datorită credinței lor.

Pleacă de aici și du-te în întunericul din care ai venit și unde îți este locul, căci te condamn în Numele lui Isus Hristos, prin autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu și prin însărcinarea dată de Înger! Pleacă în Numele lui Isus Hristos și eliberează-i! Amin.

Credeți din toată inima că sunteți vindecați? Ridicați mâna și spuneți: „Îl accept pe Isus Hristos ca Vindecătorul meu. Toate umbrele au dispărut de la mine. Îl accept în toată plinătatea puterii Lui și în binecuvântarea prezenței Lui. Îl accept din toată inima.”

-

Amin -